

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 13 lutego 2017 r.

Poz. 916

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.81.2017 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 8 lutego 2017 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r., poz.446)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXIV/173/2016 Rady Gminy Dąbrowa Zielona z dnia 29 grudnia 2016 r. w sprawie ustalenia wysokości opłaty za pobyt dziecka w żłobku utworzonym przez Gminę Dąbrowa Zielona - w części określonej w: § 3 ust. 3 oraz § 4 ust. 2 uchwały, jako sprzecznej z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r. poz. 157 z późn. zm.), dalej jako „ustawa”.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 29 grudnia 2016 r. Rada Gminy Dąbrowa Zielona podjęła uchwałę Nr XXIV/173/2016 w sprawie ustalenia wysokości opłaty za pobyt dziecka w żłobku utworzonym przez Gminę Dąbrowa Zielona.

W podstawie prawnej uchwały Rada Gminy wskazała z art. 58 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym rada gminy w drodze uchwały ustala wysokość opłaty za pobyt dziecka w żłobku lub klubie dziecięcym utworzonym przez gminę albo u dziennego opiekuna zatrudnionego przez gminę oraz wysokość opłaty, o której mowa w art. 12 ust. 3 (za wydłużony wymiar opieki nad dzieckiem) oraz maksymalną wysokość opłaty za wyżywienie.

Do podstawowych zasad działania organów administracji publicznej należy zasada praworządności (legalizmu), to jest działania tych organów na podstawie i w granicach prawa. Jest to zasada rangi konstytucyjnej (art. 7 Konstytucji RP), z której wynika w szczególności zakaz domniemywania kompetencji organu władzy publicznej, a tym samym nakaz by wszelkie działania organu władzy publicznej były oparte na wyraźnie określonej normie kompetencyjnej. Organ władzy publicznej ma obowiązek wykazać istnienie normy kompetencyjnej, uprawniającej go do działania, niedopuszczalne jest bowiem poprzestawanie tylko na stwierdzeniu braku zakazu takiego działania w normach zawierających jego kompetencje ogólne (postanowienie 7 sędziów SN z 18 stycznia 2005 r., sygn. akt WK 22/04, OSNKW 2005, nr 3, poz. 29).

Wskazane wyżej przepisy ustawy o opiece nad dziećmi do lat 3 upoważniają radę gminy wyłącznie do ustalenia wysokości opłat za pobyt dziecka w żłobku oraz maksymalnej opłaty za wyżywienie. Jednocześnie żaden przepis powszechnie obowiązującego prawa nie zawiera upoważnienia dla rady do określenia zakresu usług (katalogu) świadczonych przez żłobek w ramach ww. opłaty za pobyt. Tym samym Rada wykroczyła poza przyznane jej upoważnienie i we wskazanej części podjęła uchwałę z przekroczeniem ustawowej delegacji.

Akty prawa miejscowego, a do takiej kategorii należą uchwały podejmowane na podstawie przepisu art. 58 ust. 1 ustawy o opiece nad dziećmi do lat 3, mogą być wydane tylko na podstawie upoważnienia

ustawowego i tylko w granicach tego upoważnienia, a przepis ustawy ustanawiający takie upoważnienie podlega ścisłej wykładni językowej i nie może prowadzić - w drodze wykładni celowościowej - do objęcia zakresem upoważnienia materii w nim niewymienionych. Przekroczenie upoważnienia ustawowego, jak i wkroczenie w kompetencje ustawodawcy musi skutkować stwierdzeniem nieważności uchwały w zakresie dotkniętym tego rodzaju wadami (por. m.in. wyrok NSA z dnia 20 listopada 2013 roku, sygn. akt II GSK 1200/12, Centralna Baza Orzecnictwa Sądów Administracyjnych).

Wspomnieć również należy, że § 3 ust. 3 uchwały odwołuje się w swej treści do świadczeń, o których mowa w ust. 1, tymczasem w § 3 ust. 1 uchwały nie ma mowy o żadnych świadczeniach, w przepisie tym określona jest wysokość opłaty za żłobek dla dziecka z tereny Gminy Dąbrowa Zielona.

Jednocześnie w § 4 ust. 2 uchwały mowa o świadczeniach wskazanych w § 3 ust. 2 pkt 1-3, tymczasem w przepisie § 3 ust. 2 uregulowana została opłata za pobyt dziecka spoza terenu Gminy Dąbrowa Zielona w żłobku, świadczenia zostały wskazane w § 3 ust. 3 pkt 1-3 uchwały.

W ocenie organu nadzoru wskazane uchybienia uznać należy za istotne naruszenie prawa, skutkujące koniecznością stwierdzenia nieważności uchwały w części określonej na wstępie.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

z up. WOJEWODY ŚLĄSKIEGO
Dyrektor Wydziału Nadzoru Prawnego

Krzysztof Nowak